

Kapitola 8. Mimo Príčinnosti

Předcházející část: Kapitola 7. Mysel'

Preložil a vyčáčkval Julu pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.

Editované Julom 02feb2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 8

Mimo Príčinnosti

.8.1. (zo 46) Tým, že pozorujeme samotnú myseľ {myseľ = ego = všedné ja = programy} pri jej činnosti {, teda vedome otočíme zaostrenie z vonku do vnútra, na to, čo všedné ja nazýva myslou; čo je, mimochodom, definícia meditácie}, jej mechanizmy sa stávajú zjavnými, a tým majú nábeh sa rozpúšťať. Domnienky mysle {, v čo myseľ verí,} sú: {1.} jej oddelenosť {v zmysle jej pomyselnej existencie, nezávislosti, a jedinečnosti}, {2.} jej uverenie v plynutie času s jeho začiatkami a koncami, a {3.} {jej uverenie} skupinám myšlienok, ktoré ustanovávajú a zabezpečujú jej prežitie. [Aby prežilo, ego musí veriť, že je naozajstné, a že má oddelenú, nezávislú existenciu.](#) Ďalším motívom pre jeho pretrvávajúce je {jeho} viera, že prostredníctvom {samo seba, teda} ega a svojho {vlastného} zdokonaľovania sa, sa dá konečne {raz} nájsť šťastie, a {tým} sa preň zabezpečia dokonalé podmienky {pre vytvorenie trvalého blaženého stavu}. Preto sa ego/myseľ neustále usiluje o nadvládu, a o zisk, vo všetkých svojich rôznych podobách a vystupovaniach. Hľadá úspechy {, ktoré si, v závislosti od úrovne vedomia, samo definuje, svojím ľubovoľne zvoleným} akýmkoľvek meradlom, ktorým túto vidinu cieľa meria. {Ego je presvedčené, že} šťastie je vždy za ďalším rohom {, skoro už stáby na dosah ruky, za ďalšou výhrou, keď skončí vysokú, keď sa vydá/ožení, keď sa pomstí, keď bude mať chatu, a} preto sa namáha ešte viac, aby dosiahlo svoje ciele.

.8.2. Nuž a raz sa {táto} vidina {ega} naštiepi, a tým sa otvorí priestor pre začatie duchovnej púte hľadania. {Ale teraz už takej, pri ktorom táto} [púť hľadania sa preorientuje z {hľadania šťastia vo vonkajšom svete,} zvonku {, mimo seba}, do vnútra {seba},](#) a začne sa hľadanie {perspektívnejších} odpovedí. Pri dobrej priazni, človek {1.} natrafí na učenia naozajstného osvietenia, a {2.}

{snáď sa potom} neodkloní od jadra týchto učení. {Treba mať na pamäti, že} postupom času, mnohé vysvetlenia a chápania, ktoré boli predkladané spolu s pôvodnými učeniami, sa vytratili, a namiesto toho sklzli do chybných chápaní. V priebehu storočí, niektoré z najväčkolepejších učení boli prekrútené, a tým, prekvapujúco, nadobudli presne opačný význam {než aký bol ich pôvodný}. Tieto sa potom stávajú podkladom sporov a prekážkou pravdy.

.8.3. Je nielen užitočné, ale mimoriadne kľúčové, mať k dispozícii nejaký autoritatívny zdroj, na základe ktorého si môžeme overiť, ktorým smerom {vo svojom duchovnom vývoji} ideme, a ktorým smerom sa máme uberať. Nie je možné dostatočne často opakovať, že ciachovaná úroveň pravdy akéhokoľvek učiteľa alebo učenia by mala byť získaná a potvrdená predtým, než sa staneme študentom alebo nasledovníkom, a ešte viac, ak stúpencom alebo zasvätencom. Človek by mal byť oddaný len Bohu a Pravde. Učiteľia sa majú rešpektovať, ale oddanosť by mala byť vyhradená len Pravde. Ako povedal Budha: „Neklad nijakú hlavu nad svoju“, čo znamená, že jediným skutočným guruom človeka je jeho Ja-Bytie ({, to, čo sa v literatúre nazýva} ‘Budhovská podstata’).

.8.4. Ja-Bytie učiteľa a naše vlastné Ja-Bytie sú jedno a to isté. Učiteľ sa stáva zdrojom inšpirácie a informácií. Je to práve inšpirácia, ktorá podporuje púť {duchovného} hľadania {študenta}.

.8.5. {Iná téma:} [Znamená oddanosť k duchovnosti to, že človek sa musí vzdať sveta? Nie, samozrejme, že nie.](#) Jednoducho to iba znamená, že svetský život {, s jeho stanoviskami pohľadov na ľudí a na udalosti} je potrebné {si v hlave} pretvoriť {pozeraním sa na ľudí a udalosti z pozmeneného uhla pohľadu, v hlave si svet} preorganizovať, a vytvoriť si naň inú predstavu. [Nie je to {naš okolitý} svet, ktorý je pascou {do ktorej sa človek nachytá}, ale {naša,} človekova, pripútanosť k tomu svetu,](#) spolu s našimi pozorovaniami {, poháňanými zdanlivosťou vnímania}, ktoré zahmlievajú hľadanie Pravdy. Niektoré veci, ktoré nás priťahujú, sú iba stratou času {pri dosahovaní našich duchovných zámerov a cieľov}, zatiaľ čo iné {veci, ktoré vzchádzajú pred naše uvedomovanie si,} sú poriadnymi pascami s chmúrnymi následkami, do ktorých sa nevedomí ľudia ponoria {, ak na ne naletia}. {Toto naletenie je niekedy možné protirečivo považovať za priaznivé, pretože,} na druhej strane, niekedy iba v dôsledku čírej {akútnej} agónie z toho, že človek poblúdil, nastáva {u neho padnutie ‘na hubu’ a} dosiahnutie dna, uvoľnenie {nefungujúceho}, a prijatie lepšej {, pre dušu perspektívnejšej} voľby.} Preto nikdy nemožno povedať, že je nesprávne, ak niekto nasleduje nejaký {‘naletený’} smer cesty, pretože práve ten {, ktorý vedie do rozčarovania,} môže byť prostriedkom konečnej spásy, nech je {celý sajrajt} akokoľvek bolestivý. {Z hľadiska vhodnosti výberu učenia ktoré nasledovať}, s istotou môžeme povedať, že všetko, čo nedokáže, v človeku udržať {testovaný} sval silný, používajúc kineziológiu {, metódu svalového testovania,} nie je smer, ktorým sa chce odhodlaný duchovný hľadač osvietenia uberať.

.8.6. [Jedným zo zdrojov {hlbokých a dlhotrvajúcich} chýb je často zdanlivo neškodná, ľudská zvedavosť. {←Nechod tam.}](#) {Ale pozor,} návnada {, ktorá človeka vábi} na prahu katastrofy nie je {zvyčajne na prvý, ani druhý, pohľad}

niečo zjavne negatívne, ale {je to} rafinovanejšia návnada, ktorá skrýva vlka v ovčom rúchu. Preto je potrebné vyhýbať sa tomu, pri čom človek, pri kineziológii {, svalovom testovaní}, neostáva silným, pretože to, pri čom ostáva silným, podporuje život a vedie k Pravde.

.8.7. [{A teda spýtajme sa sami seba:} môže človek {, teda ja, ty, čitateľ, vrátať sa a} preskúmať sféry, ktoré vedú preč od Pravdy, a {po ich preskúmaní} vrátiť sa späť {na cestu Pravdy} bez akejkoľvek pohromy? Odpoveďou je, aspoň v súčasnosti {prevahy negatívnosti všedného sveta}, že je to nepravdepodobné.](#) {Po prvé,} pozrime sa na fakt, že sedemdesiatosem percent svetového obyvateľstva testuje {podľa svalového testovania} pod úrovňou Bezúhonnosti (200). {Po druhé,} treba takisto brať do úvahy aj reakciu spoločnosti, ktorú by sme mohli nazvať {, len tak pre seba,} 'krabím úkazom'. Vo vedre krabov, ako sa jeden alebo viacero krabov snaží dostať cez okraj {vedra} na slobodu, ostatné kraby sa načiahnu a stiahnu jeho alebo ich späť; {podobne aj} u niektorých ľudí je protichodná reakcia voči tým, ktorí hľadajú Svetlo. Vskutku, ak totiž člen negatívne ociachovanej sekty začne rozpoznať negatívitu, ktorá je prítomná za fasádou svätosti, a pokúsi sa odísť, často sú je odsudzovaný, a vystavený šikanovaniu, či dokonca násiliu. {Ako sa chrániť?} Väčšina tradičných smerov {duchovných} ciest preto odporúča, aby sa človek [združoval s takými inými ľuďmi, ktorí majú podobnú duchovnú oddanosť.](#) Významné je aj to, že úroveň vedomia ľudstva, ktorá sa po mnoho storočí držala na úrovni 190, teraz nedávno {, zopár rokov po 1986,} poskočila na 207; preto more vedomia ľudstva, ako celku, teraz podporuje pozitívne namiesto negatívneho.

Duchovný Smer

.8.8. Je dobré mať na pamäti, že ani Pravda, a ani Osvietenie nie sú niečím, čo by sa dalo nájsť, hľadať, {nachádzať,} získať, nadobudnúť, alebo vlastniť. [To, čo je Nekonečná Prítomnosť, je vždy prítomné, a k tomuto rozpoznaní dochádza samo od seba, keď sú odstránené prekážky brániace tomu rozpoznaní.](#) Preto, nie je potrebné {naháňať sa za, a} študovať pravdu, ale len uvoľniť to, čo je klamlivé. Odtiahnutie oblakov nezapríčiňuje zasvietenie slnka, ale len odhaľuje to, čo bolo po celý čas skryté. {Teda ešte raz,} duchovná práca je predovšetkým uvoľňovanie zdanlivo poznaného {, považovaného za známe a bezpečné,} za nepoznané, {a to} s prísľubom od iných, ktorí tak už urobili, že úsilie je nakoniec viac než dobre odmenené. {A ešte iné prirovnanie} na pozemskej úrovni: zlato sa {dnes} nevytvára, ale sa iba odhaľuje, a to odstraňovaním toho, čo ho zakrýva.

.8.9. [Jedným z hlavných duchovných nástrojov je zámer, ktorý nastavuje priority a rebríček hodnôt,](#) ktoré dodávajú úsiliu človeka energiu. Duchovná práca je záväzkom, a zároveň aj objavovaním. Cesta bola otvorená tými, ktorí ňou prešli predtým {,pred ostatnými,} a {tým} vo vedomí nastavili možnosť pre ostatných, aby ju nasledovali. Tak ako {atlét, bežec} Roger Bannister prerazil 'M-pole' štvorminútovej míle, tak aj bytosti s pokročilým vedomím zanechali mílniky pre ostatných na ich nasledovanie. Následne, každý pokrok, ktorý my urobíme vo svojom uvedomovaní si, prospieva neviditeľným masám ľudí a upevňuje ďalší stupienok pre ostatných, {ktorí ho ešte nedosiahli a} ktorí nás nasledujú. [Každý skutok láskavosti si vesmír všimne](#) a zachová ho naveky. Keď to vidíme ozaj tým, čím to

je, tak [vďačnosť nahrádza duchovnú ctižiadosťivosť](#). V tradičnom budhizme človek hľadá osvietenie pre dobro celého ľudstva; všetky dary sa vracajú k svojmu zdroju.

{Ak je Vám príklad so štvorminútovou míľou jasný, pokračujte na .8.10.}

{Najprv o míli: Nakoľko bol tento atlét z Veľkej Británie, kde sa ani dnes nepoužívajú kilometre, ale míle, tak to tak náhodne vyšlo, že bežci behávali 1 míľu, čo je 1,609.344 metrov, trochu nad štyri minúty. A tento mladý doktor medicíny si zaumienil, že predsa dokáže míľu ubehnúť pod 4 minúty, že preklenie umelú psychickú bariéru. Čo sa mu aj podarilo, a to 6-tého mája 1954. Jeho rekord však trval iba 46 dní, pretože 'vyryl' brázdou v poli vedomia, ktorú mohli ostatní veselo nasledovať, ako je v nasledujúcich troch odsekoch vysvetlené.

Teraz [o M-poliach](#): Ako píše DRH v B4 z roku 2005, v origináli na strane XXVII, Julio voľne: Rupert Sheldrake (v 1981) formuloval princíp, že {energetický tvar} formy sa najprv objaví v poli vedomia. Aby sa zo všetkých svojich možností práve táto forma prejavila v pozorovateľnej skutočnosti, sú popri zámere nevyhnutné aj neviditeľné organizačné vzory, nazývané v odbornej literatúre M-polia, ktoré pôsobia ako formotvorné šablóny. Súčasná tzv. 'teória strún' predpokladá, že prvotný substrát všetkého, čo existuje vo vesmíre, sa skladá z univerzálnej energie. Takže všetko, o čom sa dá povedať, že existuje, vzchádza zo spoločného substrátu. Nekonečná moc pra-substrátu všetkej existencie, je tá, ktorá, ako jediná, má moc premeniť nezobrazené do zobrazeného – a tým poskytuje možnosť premeny nezobrazených možností, na pozorovateľnú skutočnosť. (DRH túto vetu očiachoval na 1000, ale v angličtine, v anglickom origináli knihy).

A ako DRH píše v B1 z roku 1995, v origináli na strane 153, Julio voľne: Tieto neviditeľné organizačné vzory, M-polia, (M je zo slova morphogenetic,) sa správajú ako šablóny vytvárania rozličných prejavov života. Rozškatuľkovanosť týchto M-polí umožňuje vytváranie identických kópií toho istého druhu. Niečo podobné ako M-polia existuje aj v energetických poliach vedomia, a je podkladom myšlienkových návykov a predstáv – nazývané v odbornej anglickej literatúre 'formative causation', čo je asi preložené ako 'formatívna príčinnosť'. Tým, keď bežec Roger Bannister ubehol jednu míľu pod štyri minúty, vytvoril nové M-pole. Dovtedy sa verilo, a teda bolo zapísané v ľudskom vedomí, že ubehnúť jednu míľu za štyri minúty presahuje hranicu ľudských možností. Ako náhle sa však vytvorilo toto nové M-pole, veľa bežcov začalo zrazu lámať štyri minútové míľové rekordy. K tomuto javu dochádza zakaždým, keď ľudstvo preklenie niečo 'nemožné', napríklad schopnosť lietať (M-pole vytvorené bratmi Wrightovcami), alebo schopnosť zotaviť sa z alkoholizmu (M-pole vytvorené Billom Wilsonom, zakladateľom Anonymných Alkoholikov). Pritom, akonáhle je nejaké M-pole vytvorené, každý, kto zopakuje jemu priradený úspech, ho tým zosilní. Všetci sme už počuli, že podobné nové ideje sa často odrazu objavujú v mysliach rôznych ľudí geograficky vzdialene od seba oddelených. M-pole pôsobí akosi ako organizátor, podobne ako je to pri priťahovaní magnetom. Pritom sa M-pole nemusí nikam pohybovať. Je to stacionárne, stojace energetické pole, ktoré je všade prítomné. Akonáhle je vytvorené, už existuje ako všeobecne dostupná šablóna v celom neviditeľnom vesmíre pre všetkých.}

.8.10. V pravý čas, {teda keď sú, z karmického hľadiska, podmienky na

prejavenie priaznivé,} dochádza k nahradeniu {predošle cenených} svetských ambícií a túžob za duchovný zámer a duchovné zaostrenie človeka. Človek je akoby postupne vťahovaný do Ja-Bytia, akoby tu bola duchovná gravitácia pôsobiaca priťahovaním. Štýl Poznania {teraz} nahrádza rozum a logiku, {400-vky,} a {pričom} intuitívne uvedomovanie si sa zaostruje skôr na podstatu života a jeho činnosti, než {aby sa zameriavalo} na ciele alebo detaily {zobrazenej, viditeľnej, hmatateľnej} formy.

.8.11. {Pritom, v 500-vkách,} sa zdanlivosť vnímania začína meniť, a krása Tvorenia doslova žiari zo všetkých osôb a predmetov. Jednoduchá scénka sa môže nečakane stať úchvatne prekrásnou, akoby sa odhaľovala v trojrozmerných {, super realistických, hlboko nasýtených} farbách, {nazývaných} Technicolor. Nastávajú momenty, keď zrazu je všetko v tichosti, a nastáva zážitok črty Všetkého-Čo-Je, v rámci všezahrňujúcej {Božej} Prítomnosti. Je to oko Ja-Bytia, ktoré dodáva životu pocit skutočnosti. To, čo nám umožňuje prežívanie toho, o čom si {z pohľadu všedného ja} myslíme, že je jednotlivé 'všedné ja', je v skutočnosti Nekonečné Ja-Bytie.

.8.12. {V nad 600-vkách je zrejmé, že} žiara Boha je svetlo Uvedomenia, ktoré odhaľuje božskosť Všetkého-Čo-Existuje. V nehybnosti a v pokoji Nekonečnej Prítomnosti je myseľ tichá, pretože nieto ničoho, čo sa dá povedať; všetko hovorí samo za seba, so završenosťou, a s presnosťou. Ak to človeku dôjde, {a to pri dosiahnutí 840,} človek preklenie poslednú dualitu {, ktorou je dualita} existencie a neexistencie, pretože {človeku trkne, že} možná je len existencia. [Protiklad Pravdy neexistuje, pretože Skutočnosť vylučuje to, čo nie je skutočné.](#) V tomto trknutí spočíva Boží pokoj.

Evolúcia Oproti Stvoreniu {Vývoj proti Tvoreniu}

.8.13. Toto {, táto téma,} je obľúbeným zdrojom sporov pre politikov, školské rady, a súdy. {Keď sa nad tým zamyslíme,} vlastne tu nie je konflikt. Vývoj {=Evolúcia} a Tvorenie sú jedno a to isté. Tvorenie je samotným zdrojom a podstatou Vývoja. Vývoj je proces, ktorým sa prejavuje Tvorenie. Fyzický svet je svetom dôsledkov, a v sebe nemá moc prírodných súvislostí. {Nižšie úrovne vedomia vidia vývoj/evolúciu, pričom vyššie úrovne vedomia v tom istom vidia tvorenie.}

.8.14. Z paleontológie {, čo je prírodná veda, prostredníctvom ktorej sa skúma a objavuje minulosť života na Zemi} môžeme vidieť, že {živočíšne a rastlinné} druhy a {ich} tvary sa zmenili v priebehu miliónov rokov. Podobne, aj ranné verzie a formy ľudstva, ktoré sú k dispozícii na štúdium, poukazujú na postupný Vývoj formy {, vzhľadu ľudí}.

.8.15 Vývoj prebieha ako postupnosť, vo vnútri samotného vedomia, do formy, a to stále väčšou prispôsobivosťou sa životnému prostrediu. Tento Vývoj prebieha v rovine úrovni vedomia, ktorý zahrňa ako aj inteligenciu a zámer, tak aj estetické cítenie. Takže, Vývoj nastáva vo vnútri neviditeľnej oblasti nekonečných možností, a {až} potom sa prejaví {vo viditeľnom svete} ako následok Tvorenia, ktoré {, toto Tvorenie,} je prirodzene vlastné podstate samotného vesmíru, a {jeho vlastnosťou je, že} je sústavné a nepretržite prebiehajúce.

.8.16. Keby Tvorenie {, v náboženstve zavádzajúco nazývané Stvorenie, ako napríklad vo vete „Boh stvoril svet“; je to minulý čas slovesa, (pozri .1.7.)} bolo jednorazovým činom Boha, {ktorý sa odohral} niekedy v dávnej minulosti, potom by všetko živé bolo presne také, aké to bolo pred miliónmi rokov {pri tom Stvorení}. Keďže ani Boh, a ani Skutočnosť nemajú začiatok či koniec, a {vyjadrené inými slovami,} nachádzajú sa mimo čas, žiaden jednorazový Boží čin v čase a priestore nie je únosný. {Ako sa teda na vec pozeráť? Tak, že} sústavné Tvorenie, {‘robené’} priebežným a stáleprítomným Bohom, sedí s tým, čo {sa deje, a} je zjavne {teraz nami} pozorovateľné. V podstate [nie je rozpor medzi Vývojom a Tvorením, pretože jedno {Vývoj} je len vyjadrením toho druhého {Tvorenia}, vo viditeľnej sfére.](#) Vývoj nepopiera Boha, ale {jednoducho} odzrkadľuje prítomnosť Boha, {a to} ako sústavne prítomného vo všetkom, čo existuje. Kvôli Tvoreniu, všetko, čo existuje, čerpá radostinaplňenosť zo svojej {vlastnej} existencie, {čo je umožnené} vďaka svojej vrodenej Božskosti, čo je vedomie Boha.

Vedomie: {Jediná} Cesta K Bohu

Intelekt

.8.17. [Riziko pri poskytovaní {nezrelému študentovi pokročilé} informácie](#) spočíva v tom, že ego poslucháča sa pokúsi informácie uchopiť {svojím rozumom, teda} intelektom {, presne tak, ako to robilo doteraz s neduchovnými informáciami, a považovať novo získané poznatky} ako {nahromadené, nabiflené} údaje; a tam sa {jeho proces} zastaví. Sú duchovní študenti, ktorí sa zúčastnili na doslova stovkách kurzov a prednášok, a {ktorí} majú izby plné duchovných kníh, ale vôbec sa neposunuli dopredu v uvedomovaní si; ustrnuli. {Vôbec nerozpoznávajú neperspektívnosť svojho prístupu a} ich hľadanie pokračuje na ďalší kurz, a na ďalší; ďalšiu knihu, ďalšieho gurua, a tak ďalej.

.8.18. {Z predošlej vety je nám zrejmé, že} duchovná práca nie je intelektuálna ({záležitosť, a} teda taká, ktorá vedie k doktorátu {napríklad v oblastiach ako sú} Porovnanie Náboženstiev, či Teológia). Pravá metafyzika {, ako skúmanie toho ‘čo je’, a ‘prečo to, čo tam je, tam je’} je abstrakcia, ktorá má uľahčiť jazykové vyjadrovanie a slovíčkovanie, s cieľom sprostredkovať to, čo sa v vlastne nedá sprostredkovať slovami. {Ale pozor,} slovíčka nie sú {tými} vecami, ktoré si máme privlastniť {, s ktorými sa máme sebastotožniť}. [Naučené pravdy sa musia uviesť do každodennej praxe,](#) {a to na to,} aby sa stali účinnými, a tie {pravdy samozrejme} existujú mimo slov. {Ak duchovný študent zvolí takýto postup,} ak sa tak stane, nastane zmena. Účelom {získavania a hromadenia duchovných} informácií je, aby boli vstrebané, s tým, že sa s nimi {dôverne} oboznámime, a potom {, ich používaním, či meditáciou, či nepretržitou duchovnou zamyslenosťou} dozrejú do ich porozumenia {, a postupne do nášho automatického stania sa tým, čo tie slová vyjadrujú}.

Porozumenie

.8.19. V duchovnej práci má samotné porozumenie {vecí, na ktorých pracujeme, alebo nepracujeme} spôsobilosť priniesť zmenu. {Porozumenie} pôsobí ako urýchľovač a otvára nové cesty nazerania na veci. Prináša rast a duchovné napredovanie. Ako duchovný rast pokračuje, staré štýly myslenia a dávania vecí do súvislostí v

starých rámcoch, sú vzdávané, a sú sprevádzané radosťou z nových objavov. Hnev na {teraz už videné ako} nezmysly {každodenného} života, je teraz nahradený smiechom; a to, o čom mnohí vo svete lamentujú a čo tvorí značnú časť melodrámy, sa teraz javí ako komické. {Ale pozor,} duchovné učenia je potrebné prijať, aby sa stali súčasťou {každodenného života duchovného študenta}. [Kladenie odporu prichádza z ega](#), ktorému chýba uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti, a ktoré, z hrdosti, sa neznáša 'mýliť'. [Je {preto pre duchovného študenta ľahšie a} lepšie rozpoznať {a zaujať 'lepšie' stanovisko}, že človek sa nevzdáva mylných názorov, ale namiesto nich si prisvojuje lepšie.](#) To, že mier je lepší ako vojna, a že láska je lepšia ako nenávisť, dáva zmysel intelektu, ale ego môže {, a bude,} rebelovať, keď sa má vzdať svojej obľúbenej nenávisti a oprávnenej zatrpknutosti.

.8.20. Na planéte sa nachádzajú rôznorodé milióny ľudí, celé kultúry a spoločnosti, ktorých jedinou témou {života,} a dôvodom na prežitie, je nenávisť. Ich celá spoločnosť je založená okolo pomsty, a na dualite {protikladu} obeť a páchatel'a. Celé oblasti sveta sa oddávajú prejavom nenávisti, ktoré {, tieto prejavy,} sú neustále opätovne zdôvodňované, pripomínaním si dávne minulosti. V {dnešnej 'všednej'} spoločnosti nieto nedostatku odôvodnení pre nenávisť. Človek sa vždy môže odvolávať na dávno mŕtvych predkov, a {tak} odôvodňovať nenávisť voči svojim odvekým nepriateľom. Dokonca sa to môže brať ako hrdinské, vlastenecké, chvályhodné, alebo politicky korektné {, a ešte k tomu aj odmeňované}.

Ochota

.8.21. [Upúšťanie od starého je sprostredkované ochotou, odvahou, a vierou.](#) Duchovný pokrok {každého človeka, teda aj môj aj tvoj} doslova prospieva celému ľudstvu tým, že zvyšuje všeobecnú úroveň vedomia. Dokonca aj jeden ždibec robí rozdiel.

.8.22. [Ďalšou prekážkou duchovného rastu je netrpezlivosť. Tú možno →prekonať jedine vzdaním sa](#) {, upustením, od kladenia odporu k prežívaniu času, kapituláciou očakávaní, a brblania do a o výsledku}.

Meditácia

.8.23. Všeobecná orientácia {meditácie} a {jej} metodika bola popísaná na inom mieste. {Vo svete všedného ja} sa nám môže zdať, že myšlienky sú navzájom poprepájané na základe {ich súvislostí=}, asociácií, alebo na základe {nejakého} iného, zdanlivo prijateľného {, 'nádhorne vymysleného'}, psychologického vysvetlenia. Pozorovaním však človek zistí, že práve naopak, myšlienky sa objavujú v nezmyselnej, náhodnej podobe. Preskakujú z jednej témy na druhú, bez nejakej ozajstnej súvislosti medzi nimi. {Vo svete všedných ja} sa prúd myšlienok zvyčajne popisuje z {pohľadu} obmedzení newtonovského lineárneho modelu {sveta}, ktorý pripisuje príčinnú súvislosť aj tam, kde vlastne nijaká nie je. {Ale pri pozornejšom skúmaní,} myšlienky sa javia ako náhodné, nelineárne, chaotické, {teda} bez {matematicky} vypočítateľnej predvídateľnosti. Zdajú sa byť nesystematické. Napriek chvályhodnému úsiliu {výskumníkov}, vlastne nie je overiteľné vysvetlenie {vzchádzania} myšlienok, vyobrazení, náhľadov, spomienok,

fantázií, pocitov, nádejí, obáv,{-} a obsah mysle sa odmieta dať ovládať. To, čo je súhrnom vrstiev mysle {, teda akási} matrica myslenia, je výsledkom neustálej tvorby myšlienkovitosti, ktorá podnecuje nekonečný [sled myšlienok. Tieto sú zámerne podsúvané {ako návnady všednému ja}, aby zabránili akejkoľvek možnosti Ticha](#). Čím viac sa ju {, myseľ,} človek pokúša ovládať, tým viac sa {myseľ s nami} zahráva, stane sa rebelantskou, odmieta sa dať ovládať, a zdá sa byť neskrotiteľná.

.8.24. Pri meditácii môže človek vidieť, z pohľadu svedka, pozorovateľa, že {je to práve} samotné pole vedomia {ktoré} sleduje myseľ, a že je zbytočné sa s tým {celým} naťahovať. Je užitočné si ujasniť, že [myseľ nie som 'ja'](#) {, ako si to myslí všedné ja}. To je opovážlivosť; {myseľ} je zvodná. Snaží sa vás presvedčiť, že vy ste ňou {a nutká vás obraňovať jej – teraz už 'vaše' myšlienky}. {Rozpoznajme, že} ani stotožnenie sa s telom sa nepreklenie zničením tela. {A tak isto rozpoznajme, že} ani stotožnenie sa s myslou sa neprekoná zničením mysle. Ak ani telo, ani myseľ, nie sú skutočným ja, nie je potrebné ich ničiť, podmaňovať si ich, alebo s nimi viesť boj. [Myšlienky sa objavujú samé od seba](#), {a} nie preto, že by ich niečo alebo niekto zapríčiňoval.

.8.25. Prirodzenosťou mysle je myslieť. Človek ju môže donútiť ku po sebe nadväzujúcim, logickým myšlienkam, na krátke šprinty, {a to} zaostrenosťou a zámernosťou. Týmto spôsobom, vie {myseľ} riešiť 'problémy'. Myseľ je svižná a mazaná. Nárokuje si zásluhu za {'svoje'} myšlienky (,ale {iba} za dobré myšlienky!) {, také, ktoré údajne vyriešili jej každodenný problém}. Človek musí byť mimoriadne ostrý, a zaostrený s pozornosťou, aby prichytil, že nárok na autorstvo myšlienok {všedným ja} nastáva zlomok nanosekundy po tom, ako sa myšlienka objaví. Mylná predstava, že 'ja som si myslel', sa rozplynie, keď je myseľ pristihnutá pri čine {našou mimoriadnou ostrosťou a zameranosťou sa na to odhalenie, na ktorom sme ale pracovali snáď aj niekoľko epizód životov}.

.8.26. Budha povedal tú istú vec; {to, o čom sa v literatúre hovorí ako} 'Budhovská podstata', sa objavuje {pod} medzi myšlienkami. {'Medzi' myšlienkami by nami hľadané ticho bolo hľadaním medzi zobrazeným, v rákosí medzi jednotlivými stebkami. Božské Ticho, to, ktoré odhaľujeme, sa nachádza pred vznikom akejkoľvek formy, pred tým, než to rákosie vyraší, a preto je to Ticho 'súvislé'. (Pozri Júnovú lekciu 2004 z Veritaspub.com, alebo úryvok z nej zo 04jan2021 stretnutia skupiny Hawkins.support)}. [Myšlienky vlastne nič neznamenajú, a nie sú potrebné na prežitie](#), {čo sa odhalí ako zrejmé v 500-vkách, ale do vtedy je to absolútne nepredstaviteľné a nepochopiteľné}. Nárok ega, že {práve ono} vyautorovalo myšlienku, sa vlastne uskutočňuje {všedným ja/egom} približne v 1/10 000 sekundy {po jej objavení sa}. V skutočnosti sa vlastne všetko deje samo od seba. Život človeka je neprestávajúcim darom {od Boha}, a jeho pretrvávanie, od okamihu k okamihu, je udržiavané Bohom, {a} nie egom. [Je bezpredmetné snažiť sa myšlienky blokať](#); ony sa jednoducho navrátia. Ľudia sa obávajú, že ak upustia od svojej mysle alebo premýšľania, alebo ju nebudú starostlivo sledovať, či sa ju snažiť ovládať, buď zomrú, alebo sa zbláznia.

.8.27. [Ciele ega/mysle sa nikdy nedajú dosiahnuť](#). Jej úsilia sú hrmotné a ubíjajúce. Vlastne, človek je na tom oveľa lepšie bez nej.

.8.28. Keď človek spozoruje, že {blokovať myšlienky mysle} je beznádejné, môže ju {, myseľ,} začať opúšťať {, a to} stiahnutím záujmu o ňu. Človek sa môže začať zriekať jej hypnotickej očarenosti, a postupne {pri postupnom preklenovaní úrovni vedomia} odstúpiť z {pozície} pozorovateľa{/prežívateľa pozorovaného}, {na pozíciu} pozorovateľa, {potom} svedka, {ďalej} k samotnému vedomiu, a napokon k Uvedomeniu, ktoré osvecuje vedomie a umožňuje Uvedomeniu byť vedomým. [Ja-Bytie je možné zobraziť si ako priestor, ktorý je v zásade vyčistený od formy](#) {, teda bez stanovísk a názorov, je to existencia bez úsilia}. {Pozri .2.22. a .6.32.}

.8.29. Myseľ je pod neustálym tlakom očakávania {, čo bude, a z toho prameniaceho jej} pokusu ovládnuť {, teda vrhnúť stanoviská a emócie, na} nasledujúci zlomok nanosekundy prežívania. Človek {, ak mu to úroveň vedomia umožňuje,} sa môže zaostriť na zdroj tohto chcenia {, nutkania,} myslieť, a upustiť od neho na úrovni tvrdohlavosti, ktorá {, táto tvrdohlavosť,} je podkladom posadnutosti {mysle} a {jej} snahy ovládať prežívanie nasledujúceho okamihu.

.8.30. [Duchovná práca je teda nekonečným vzdávaním sa](#), upúšťaním, odvracанím od, odstupovaním od, a nebratím do úvahy [to, čo je {, z pohľadu duchovnej práce} nepodstatné](#) a vlastne nenaplnujúce. Smer zaoštrienia sa teda presúva od obsahu myšlienky, k tomu, čo myšlienku pozoruje a prežíva, a potom {, raz,} k objavu, že Uvedomenie je vedomé ako výsledok {svojej} vrodenej črty, a {teda} vlastne nie je vôľovým činom imaginárneho, nezávislého, všedného ja. {pozri poslednú modrú v .7.20.}

.8.31. Uvedomenie presahuje miesto, telo, priestor, čas, myseľ, myšlienky a pocity. Podobne ako obloha, je pozadím, cez {popred} ktoré plávajú mraky. Najvyššie {, na konci cesty na poslednej priečke pozorovanie,} zachytávanie Uvedomením, je nenarušované akýmkoľvek obsahom, a jeho vlastná existencia nie je závislá od obsahu.

.8.32. [Ísť za hranice známeho si vyžaduje odvahu, vieru, a presvedčenie.](#) Vyžaduje si to aj duchovnú moc a energiu, ktorých zdroj je vrodenný vyšším poliam vedomia, a veľkým učiteľom a ich učením. Samotné [osvietenie nastáva z Božej priazne {prvý predpoklad}](#), ale [zároveň sa objavuje iba na základe vlastného vnútorného súhlasu a rozhodnutia {druhý predpoklad}](#).

Odpúšťanie A {Naivita A} Nevinnosť Vedomia

.8.33. Odpúšťanie je pre priemernú {všednú} myseľ {veru} ťažkým krokom na vykonanie, vzhľadom na jej svojvoľné {, nakúpené a privlastnené nejaké} stanovisko, ktoré vytvára protirečivú dualitu správneho a nesprávneho, zaslúženého oproti nezaslúženému, férového oproti neférovému. Toto je {, keď to chceme, snád kvôli ľahšiemu štúdiu, nejako pomenovať} 'problém protikladov'. Rozriešenie protikladov si vyžaduje aspoň nejaké porozumenie o povahe vedomia. {Všimnime si rozdiel v tom, že ochota 'odpustiť a zabudnúť' ciachuje na 450 (rozum/logika), ale ochota 'odpustiť a vzdať sa Bohu' ciachuje na 540 (bezpodmienečná láska, radostinaplnenosť).}

.8.34. Súcit s ľudskými slabosťami zmierňuje posudzovanie. {Pritom súcit definujeme ako schopnosť chápať vidieť emocionálne rozpoloženie iných, bez nášho

vnorenia sa do ich emocionality, a ak je to vhodné, našou púhou fyzickou prítomnosťou, poprípade slovami, náš chápvavý postoj komunikovať.} Ľudská myseľ vrhá {svoje} hypotetické normy moralistického postoja na ľudské správanie. V tejto krajine {, DRH hovorí o USA,} je napríklad to, čo sa nazýva morálkou, vlastne len výrazom puritánstva {, čo je veľmi prehnaná prísnosť v morálnych a náboženských veciach, a je namierená hlavne proti potešeniam spoločnosti}. {Tieto dva pojmy, morálka a puritánstvo,} vôbec nie sú to isté. Puritánstvo je posudzovanie, ktoré je úplne bez súcitu {súcit=...}, je bez lásky, či bez odpúšťania. Jeho postoj je drsný, nemilosrdný, a trestajúci. Okúzľuje egoizmus tým, že sa cíti {ako majúci} pravdu, cnostný a mravopočestný. Funguje pomocou odsúdenia, hanby, viny, strachu, a vyhľadáva odvetu a potrestanie.

.8.35. Na rozdiel od toho, samotné vedomie ako také, je vrodene {naivne} nevinné. Postupne je stále viac a viac programované, {a to} často len náhodnými sociálnymi vplyvmi {, ktoré si veľakrát ani neuvedomujeme}. {Vedomie} sa 'narodí' do určitého podkultúrneho prostredia {, teda do podskupiny v spoločnosti, ktorá prekvitá na okrajoch danej spoločnosti}. Na najnižšej úrovni sa ocitá medzi sídliskovými gangmi, alebo medzi podivnými necirkevnými kultmi {, prekypujúcimi prísahami} vernosti, symbolmi, tajomstvami, zasväcovaním {nových členov}, a {bezpodmienečnou} poslušnosťou voči skupine a k jej vodcom. Na tejto úrovni spoločnosti, následky za porušenie pravidiel skupiny môžu končiť smrťou. Vyskytujú sa tu skupinové štýly obliekania, symbolické gestá, spôsoby slovného prejavu {používanie správnych slovíčok 'patriacich' skupine}, a pevné ovládanie skupiny. Členovia majú vymývané mozgy a sú zastrášaní; šanca uniknúť je mizivá. Z jedného pohľadu {, z hľadiska vonkajšieho sveta,} je toto správanie protispoločenské. Z iného {pohľadu, a to z pohľadu gangu,} je iba prispôsobivé {okolnostiam ulice} a {iba} nespoločenské. Hoci sú tieto postoje nesúrodé so spoločnosťou ako celkom, sú vo vnútri {gangu používané} jednoliato.

.8.36. Jadrom {prežitia} podskupín {v hlavnej spoločnosti} je programovanie {jej príslušníkov}. Obsah {noriem požadovaného správania sa v podskupine} je podávaný v textoch hudby danej podskupiny. {Pritom} normy spoločnosti {v ktorej daná podskupina existuje} sú zosmiešňované a nemajú dôležitosť.

.8.37. Na postupne vyšších spoločenských úrovniach dochádza k takému istému spôsobu programovania, ale {tentoraz} je menej zjavné či okaté. A aj tu sa očakáva skupinová oddanosť k spoločenským programom. Odklony sa trestajú {ale} nenápadnými prostriedkami alebo {aj nápadnými a okatými, a ich} odmietnutím {, ako napríklad vylúčením 'neposlušných' členov z ľubovoľne vybraných činností}.

.8.38. [Vedomie ľudí na každej úrovni spoločnosti je opantávané ciachovateľnou úrovňou vedomia](#), ktoré prevláda ako skryté 'priťahujúce pole'. Priťahujúce pole je pojem prevzatý z nelineárnej dynamiky, a znamená, že v rámci toho, čo sa {navonok pre pozorovateľa} javia ako náhodné alebo nesúvisiace úkazy, sa vlastne nachádza neviditeľné, usmerňujúce pole, {ktoré pôsobí ako šablóna} vplyvu, a ktoré ovplyvňuje výskyt javov v rámci každej úrovne vedomia {spoločnosti}. {Pozri M-polia v .8.9.} [Ono tiež určuje parametre, ktoré obmedzujú porozumenie a uvedomovanie si](#). Ak je nejaký náhľad mimo dosahu porozumenia určitej úrovni vedomia, ľudia hovoria: 'Nechápem to'.

.8.39. Keď sa pozrieme na povahu vedomia, mohli by sme povedať, že myseľ je vrodene {naivne} nevinná, pretože nemá prostriedky zabraňujúce jej naprogramovaniu. Je to nástroj, ktorý môže byť nedobrovoľne nasiaknutý akýmkoľvek 'softvérom'. Bez pomoci, ľudské vedomie nevie rozpoznať pravdu od falše. Mysleľ nemá obranný mechanizmus, a je ľahko poškoditeľná. {A ešte nad to,} emócie navyše znižujú spôsobilosť vyspelého alebo vyváženého vnímania. Navyše, myseľ má pretrvávajúco vrodenný nedostatok v tom, že funguje skrze zdanlivosť vnímania, čo automaticky rozkladá skutočnosť na dualitu, a vytvára podvrhnutú falošnú skutočnosť zdanlivej protichodnosti protikladov.

.8.40. {Použijúc prirovnanie k počítaču,} vedomie je ako hardvér počítača a spoločenské programovanie je ako softvér. Bez ohľadu na obsah softvérových {programov, čo sú užívateľské aplikácie, ako aj operačný systém}, hardvér ostáva neznečistený a {zachováva si, pri tom všetkom bombardovaní programami spoločnosti,} vrodennú {naivnú} nevinnosť {, lebo ináč to nevie}.

.8.41. V minulosti bol duchovný pokrok obmedzovaný prevahou náboženských orgánov a dogiem, a {pokrok} bol obklopený strachom a hrozbami prenasledovania. Ktokoľvek, kto preklenul {hranice} bežne uznávaného súhrnu presvedčení, ako napr. mystici, bol podozrievaný z kacírstva, a zaobchádzalo sa s ním, akoby predstavoval hrozbu {, lebo ju aj predstavoval,} pre cirkevnú ustanovizeň a jej autoritu. (Toto stále prevláda v niektorých krajinách.)

.8.42. V {krajínach tzv.} západného sveta sa toto zmenilo a pokračuje to zmenami priaznivým smerom. Krutosť už nie je prijateľná ani prehliadnuteľná. Svätá Stolica Katolíckej cirkvi {, Vatikán,} teraz hovorí proti trestu smrti, a obnovila svoju duchovnú autoritu a moc, pokory, a duchovnej bezúhonnosti {, a to v dobe písania tejto knihy, čomu ale tak nemusí byť pri ďalších pápežoch!}. Chyba nebola v samotnom náboženstve, ale v jeho nesprávnej interpretácii {obsahu a významu učení} tými, ktorí nie opravdivo pochopili jeho podstatu.

.8.43. Pretože [všedné ľudské vedomie je oslepené samotnou podstatou zdanlivosti vnímania](#), je naprosto neschopné rozpoznať pravdivosť od falše. Vzhľadom na svoju vrodennú {naivitu a} nevinnosť môže byť zavádzané {, pričom} [každá {'}chyba{'}](#) je [{z} nevedomosti](#). Úroveň vedomia, ktorá v ľudstve prevládala počas uplynulých storočí, bola vlastne nehostinná pre duchovnú pravdu, ale teraz, {v roku 2001,} keď je úroveň vedomia na úrovni 207, pravda našla úrodnú pôdu, v ktorej je vítaná a môže rásť.

{Na inú tému} Vôľa: Porozumenie A Pochopenie

.8.44. Vôľa je určená porozumením a chápaním, ktoré sú zase ovplyvnené významom, a to je zase určené okolnosťami. {Teda} z toho, čo {vec} pre nás znamená, a z rámca okolností, vzchádza {pre nás} hodnota {tej veci}, a preto voľba {našho konania či nekonania, našej reakcie či nereakcie}. Vôľa dodáva energiu {naším} snahám dosiahnuť to, čo je {pre nás} hodnotné, {a to} na základe toho, čo to {pre nás} znamená. [Pre všedných ja ľudí, {ich} motivácia je založená na chceniach a túžbach, a na zvodnosti toho, k čomu sú priťahovaní.](#) Tieto [chcenia a túžby stratia motivačnú silu, keď sú prehlasované Vôľou a rozhodnutím. Vôľa je](#)

teda základom duchovného rastu a vývoja vedomia. Človek sa stane skôr priťahovaný pravdou než odpudzovaný falšou. Duchovný vývoj je takmer ako vesmírna loď vzlietajúca zo zemskej gravitácie; spočiatku je to ťažké, ale napokon {raketa} gravitačné pole opustí. {Pri človeku sa} energiu spotrebúvajúca úmyselnosť nakoniec {raz} rozplynie do beznámahového vzdania sa, a človek sa stane príjemcom vzchádzajúceho Uvedomenia. {Neosobné} vyjavovanie nahrádza {snaživé} objavovanie. Porozumenie sa prezentuje samo, a stáva sa samoodhaľujúcim priazňou {od Boha}, bez snaženia.

.8.45. {Vo vysokých úrovniach vedomia,} vnútorný tlak dosiahnuť duchovné uvedomovanie si je nahradené staním sa svedkom Pravdy, a nie jej hľadačom. Úsilie je nahradené beznámahovosťou spontánneho objavovania {, ako vyjavovania sa vecí}. Podstata postupne stále viac a viac prežaruje cez formu, ktorá {, forma,} stráca svoju vyhranenosť. {Raz} potom aj podstata bledne do sféry uvedomenia si samotnej existencie, s jej sebaodhaľujúcou sa Božskosťou.

{Na inú tému} O Podstate Mieru A Kludu

.8.46. {Vo vysokých úrovniach vedomia,} hlboký Mier prevláda v Tichu, ktoré označuje koniec prežívania času. Mylná predstava {existencie} času znemožňuje Mier tým, že podnecuje očakávanie pocitu či straty alebo predpokladania. Na všedných úrovniach vedomia sú tento časový tlak a s ním spojená úzkosť mimo uvedomovania si, a zostávajú nepovšimnuté, podobne ako ľudia, ktorí žijú vedľa nadúrovňových železníc, si nakoniec hluk nevšímajú. Ak však vlaky prestanú, sú ohromení náhlým, silným tichom. Niektorí ľudia, ktorí si zvykli na ruch a hluk, sa cítia rozrušení tichom a pokojom, a snažia sa vrátiť k dôverne známemu hluku a k vyrušovaniu ľuďmi {, ku klebetám,...}. Mnohí ľudia neznesú ticho vidieka, a či prázdnu miestnosť. Ticho Božskosti je, naopak, hlboko útešné a napĺňajúce.

KONIEC B2K8, {} ‘ ‘ ô ä „“

Další časť: Kapitola 9. Pokročilé uvedomovanie si {nad 500}